

strømsanlæg, „Lovgivningsmagtens Hjælp til at overvinde de Vanskeligheder, som kunne vise sig, navnlig hvor Ledningerne maa føres over fremmed Grund“, og paa den anden Side indfører forsvarlige Sikkerhedsforanstaltninger i Henseende til Anlæggenes Udførelse og Drift — foretaget en lang Række Ændringer, vedrørende Enkeltheder i Lovforslaget. De væsentligste af disse vare: 1) Med Hensyn til Berettigelsen til at udføre Anlægene sluttede Landstinget sig i Principet til Kommissionens Flertal, idet man dog modificerede Bestemmelsen saaledes, at kun eksaminerede Installatører faa Tilladelse til at paatage sig Udførelsen af de Stærkstrømsanlæg, der ere af en saadan Beskaffenhed, at de i Henhold til de Reglementer, der skulle udstedes, skulle være underkastede Tilsyn. 2) Med Hensyn til, hvad det er for Anlæg, der saaledes skulle være underkastede Tilsyn, indskrænkede Lovforslaget sig til kun at lade dette gælde saadanne Anlæg som „skønnes at medføre særlig Fare for Menneskeliv (Højspændingsanlæg, Anlæg i Rum, hvor der kan opstaa Eksplosionsfare o. s. v)“. Landstinget udvidede dette til Anlæg i Bygninger, hvor mange Mennesker færdes, og i Virksomheder, der ere undergivne Arbejds- og Fabrikstilsyn, eller hvor der er Fare for Tilintetgørelse af større Værdier. 3) Med Hensyn til Erstatningsreglerne beholdt Lovforslaget sig til Reglerne om Jernbaneerstatning. Landstinget optog i Stedet herfor de Regler, der staa i Arbejderulykkesforsikringsloven, og ændrede tillige Lovforslagets Regler om Inddragning af Elektricitetsarbejderne under Arbejderulykkesforsikringsloven. 4) Af Elektricitetskommissionens 5 Medlemmer skulde efter Lovforslaget de 4 være Elektroteknikere. Landstinget ændrede 4 til 3. 5) Hovedreglen i Kap. III om Benyttelsen af Veje og Jernbaner til Fremførelse af disse Anlæg lød i Lovforslaget saaledes: „Udenfor København, Købstæder og Handelspladser kunne Ledninger ... føres over Veje og private Jernbaner, naar Færdselen ikke forulempes“. Efter den Affattelse, som denne Regel fik i Landstinget, gøres der for saa vidt ingen Forskel mellem By og Land, mellem private Jernbaner og Statsbaner, mellem overjordiske og underjordiske Anlæg. 6) Bestemmelsen om Oprettelsen af en Voldgiftsret til Fastsættelse af Erstatningen i Tilfælde af Tvangsafstaaelse skyldes ligeledes Landstinget. (Lovforslaget henviste det til Afgørelse ved uvillige af Retten udmeldte Mænd). 7) Ogsaa Bestemmelsen om Overdragelse af Tilsynet med kommunale Anlæg til Kommunen selv og om Kontrollen med Statens Anlæg indsattes i Landstinget; og det samme gælder Bestemmelsen om Lovens Anvendelse paa de bestaaende Anlæg inden en vis Frist. — I Folketinget foretoges nogle enkelte Ændringer, om hvilke Ordføreren i Landstinget udtalte, at det kun vare sproglige og redaktionelle Ændringer. Derefter vedtoges Lovforslaget i den ændrede Skikkelse.